

sættes udelukkende med det Formaal for Dje, at vaage over Opfyldelsen af en Lov til Fordel for Invalider, Enter og faderløse, med Sikkerhed kan forudsættes at ville udføre sit ærefulde og ansvarsfulde Hverv samvittighedsfuldt og tilfredsstillende. Da imidlertid Arbejdsgivere og Arbejdere — 2 af hver Slags — dog skulle vælges, i Modsatning til de andre 5 Medlemmer, som foreslaas udnævnte af Kongen, har Udvalgets Flertal foreslaaet, at Kjøbenhavns Magistrat kunde vælge Arbejdsgiverne og „Sygeflassensnævnet“ Arbejderne. Udvalgets Flertal er sig naturligtvis bevidst, at der meget vel lader sig tænke et andet Antal Medlemmer, en anden Sammensætning af Raadet og en anden Valgmaade, men mener dog, at man ved dets Forslag vil opnaa, hvad der tilsigtes, nemlig Garanti for, at der træffes retfærdige Afgørelser efter ensartede Principper og i Overensstemmelse med Lovens Ord og med dens Aand.

At Arbejdsraadet i mange Tilfælde vil træde i direkte Forbindelse med de vedkommende Forsikringselskaber og virke Haand i Haand med disse, anser Udvalget for en given Sag, eftersom en saadan Forhandling frembyder sig selv som heldig og hensigtsmæssig for alle Parter; naar det her særlig udtales, er det fordi Lovens hele Bygning ikke giver nogen Afgang til Indførelse af derhen hørende direkte Bestemmelser.

De øvrige af Udvalgets Flertal foreslaaede Ændringer i Lovforslaget ere ikke af en saadan Betydning, at de have Krav paa særlig Omtale eller Begrundelse.

Et Mindretal (Harald Jensen og S. Jensen [Kjøbenhavns 10de]) kan ikke erkende, at det Princip, hvorpaa Flertallet har bygget sit Ændringsforslag, er det rette, men maa beklage, at Flertallet end ikke har fundet det rigtig i det væsentlige at fastholde Grundtanken i det i sin Tid af afdøde C. Berg fremsatte Forslag, hvad Omfanget af de understøttelsesberettigede angaar, men har bekaaret det oprindelige Forslag saaledes, at der kun er blevet faare lidt tilbage.

Afdøde Bergs Forslag, der af Udvalget ved en Afstemning blev lagt til Grund for dets Forhandlinger, er nemlig i een Henseende bygget paa det samme Princip, som det af Mindretallet og dets Partifæller indbragte. Berg indsaar fuldt vel, at naar en Lov om Arbejdernes Sikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde skulde kunne blive nogenlunde tilfredsstillende, da maatte der paalægges Samfundet et Ansvar for og en Forpligtelse til at raade Bod paa de økonomiske Følger af Ulykkestilfældene, som den moderne Produktion medfører. Derfor havde han i sit Lovforslag gjort det til den bærende Tanke, at alle Lønarbejdere og de med disse lige stillede havde Krav paa Forsørgelse efter Ulykkestilfælde. I Samklang hermed havde han paalagt det offentlige Udredelsen af en væsentlig Del af Udgifterne ved Forsørgelsen og herfra kun undtaget en Del af de Ulykkestilfælde, der skyldtes særlig farlige Driftsmaader.

Mindretallets og dets Partifællers Forslag er bygget paa Princippet om Samfundets Ansvar og er i saa Henseende i væsentlig Overensstemmelse med Tanken i Bergs Forslag. Dog har man ikke kunnet gaa med til at paalægge de farlige Erhverv en særlig Byrde, ligesom man heller ikke har anset det for retfærdigt at stelne mellem de forsørgelsesberettigede og de ikke-forsørgelsesberettigede paa den Maade, som Berg har gjort i sit Forslag. Det vil nemlig som oftest være ret vanskeligt, for ikke at sige umuligt, med blot nogenlunde Sikkerhed at kunne fastsætte Grænsen mellem de farlige og de mindre farlige Erhverv, lige saa lidt som man med Rette kan paavise, at de farlige Erhverv i alle Tilfælde have større økonomisk Evne end de mindre farlige til selvstændigt at bære Følgerne af Ulykkestilfældene. Endvidere vil det være vanskeligt at drage Skellet mellem, hvem der bør være sikret en Forsørgelse efter Ulykkestilfælde, og hvem ikke. De Forsøg, der i saa Henseende ere gjorte, lide alle af store og let paaviselige Mangler.

At dette maa være saa, er ganske naturligt. Samfundet er, hvor meget end dets enkelte Dele kunne synes at arbejde uafhæn-